

Csík Szereda város központi részén épült Iskolánk, a Nagy Imre Általános Iskola története furcsamód sokkal régebbre nyúlik vissza, mint maga az épület létezése.

1974-ben született meg egy iskola építésének gondolata és kérvényezése, amire 1978-ban került annyi pénz, amiből éppen az alapokat lehetett megőnteni. Utána a művelődésre fordított pénzalap megcsinosítása miatt, anyagi alapok hiányában, az építkezés leállt.

Elena Ceaușescu "elnökasszony" egyik látogatása alkalmával a helikopterből felfedezte az abbahagyott építkezés alapjait, és azt az utasítást adta, hogy az alapokat el kell tüntetni. A helyi vezetők földet hordattak rá - hátha még szükség lesz rá, - és addig is meg lesz védve a csíki tél hidegétől.

Itt a történet pár évre megszakadt, mert az iskola a "föld alatt volt".

A "téli álmot" az 1989-es változás eredménye szakította meg, sok jót és rosszat hozva magával: a szólás, a vallás és az oktatás szabadságát, magyar és román iskolákat, rövidített tanórákat és váltásokat.

Volt egy 12-es számú iskola, ami a Matematika-Fizika Elméleti Líceum mostohagyermekévé vált egyik napról a másikra hajléktalanná. Szeptember 14-én (15-én az évnyitó) költözhetett a Kereskedelmi Szaklíceum diákszállására, majd a 4-es Ipari Líceumba, és onnan vissza a diákszállásra, oktatásra teljesen alkalmatlan termekbe.

Volt egy 9-es számú iskola, aminek magyar tagozata (1.094 tanuló) távozott az épületből, átengedve azt a román tagozatnak (364 tanuló), és mondhatni szétszóródott a szélrózsa minden irányába. Egy része a mai Petőfi Sándor Általános Iskolába, egy másik rész az 1-es számú Ipari Líceum földszintjére, ismét mások az említett Kereskedelmi Szaklíceum diákszállására és az 1-es számú Ipari Líceum két diákszállására.

Ebből a tanuló és tanerő anyagból alakult ki a mai Nagy Imre Általános Iskola. Nagyon hosszú

ideig a tanerők nagyrészt csak látásból ismerték egymást, mert szinte sosem találkoztak napközben.

A 64 osztály, 31 az elemi és 34 a gimnáziumi tagozaton a következőképpen oszlott meg: a Petőfi Sándor Általános Iskola épületében: az I-II. osztályok első váltásban, a III-IV. osztályok második váltásban, a Kereskedelmi Szaklíceum diákszállásán (mai Pedagógusok háza): az I-IV. osztályok első váltásban, a VI. osztályok egy része, az 1-es Ipari Líceum földszintjén 6 teremben: az V. osztályok második váltásban, az 1-es Ipari Líceum első diákszállásán: VII-VIII. osztályok első és második váltásban, az 1-es Ipari Líceum második diákszállásán: a VI. G. osztály első váltásban.

Így zajlott a tanítás öt épületben 877 I-IV. és 862 V-VIII. osztályossal (összesen 1.739 tanuló), 91 tanerővel, amiből 10 szakképesítés nélküli és 10 adminisztratív személlyel. Anyagi alap és nagyrészt szemléltető eszközök nélkül.

Alapítvány formájában, a tanulók fejénként 50 lejes hozzájárulásával igyekeztünk letenni az intézet működésének minimális alapjait.

Ekkor a város választott polgármestere László Pál úr volt, aki a kormánydöntést megelőző időszakban a Megyei Építkezési Vállalat főmérnökeként dolgozott. Neki jutott eszébe a Csipkerózsika álmát alvó iskolaalap, és így kerültek elő a régi épülettervek is. A tervek felújításával és kiegészítésével, az állam pénzén és a gyergyócsomafalvi építésmesterek lelkes munkájával, akik akár este 23 óráig is dolgoztak, 1990 márciusában folytatódtak az évtizeddel előbb megkezdett munkálatok.



